

1047/1

מצמית ישועה

על ידי

תקדוש הארץ וללה

בן ידובר נפלאות • נא תעקש רעד ציילם •
 איין פארבטיגע בעשה • ווס עס דאס דיק
 אמאל גוטראפן פון איין שר דאס דיק גוויסן אפ
 זעבן דיא יהודים פון זיין מדינה • די (עשרת
 אלפים בפר כסף) צעהן טויענט צענטער
 זילבר • ווס (פרדי ואסטר) האבן צו גנובען
 בייא (הפן בן סדרתא) • אונ או זיין זעלן גים
 געבן • זאק פוען זיי אלע ארום טרייבן איר אים
 הארגינגן מיט זייער אונ קינד • ווי אזו הש"ת
 דאס זיי גהאלפן בזכות הארץ זיל ווס ער איז
 אין דר צייט אלט גווען אכטצען יאר • אזו זאל
 הש"ת אונז אלע צייט ווייזן ווייגע וויינד • אמן :

ווארשא

ברטום ר' גרשון ווי פסח לעבענוואך נ"י

SIEDM HISTORI
 napisal Mendel Rajenzajt.
 w Warszawie 1865
 w Drukarni P. Lebensona

מעשה מהארי הקדוש

הארי של הקדוש המקיבל. הם נהאם אין פאסר אירוסן
צדיק. אז ער האם נהאם דעם ון ר' יצחק ליהיא.
דאם ער גועון אז דאם קינד וואקסם אנוסר צדיק איה
אנאן עלם. מען האם גועון אז ביי זעקס זיבן יאר הם
ער אין דיק גאונת. עס אז ביי אים רעפרות קלות. פלענס
די פאסר אים שרעקק אפ היסין. אז נאם הם גהאלפן
אז דם זינגל אז גוואן אלס רביצען יאר האם מען אים
אנגוויבן צו רייך שידוכים. די פאסר וויל גיפ פאן מין
שום שידוך ביי ער פלענס זיך אין אים אן. אבער וויא
פיל שידוכים מען הם אים גייעם. אז אים אלץ יפונפען:
רייזים אן אצים אדם. אז אן זקנים אשדך אית דעם
אים אשדוך פון אלעבסווייא של סודים. ער
אז גועון די ערשטער גביר אין דער גאנצער מדינה. און
זייער איון ערליכר ווד אן אשוער דער פאסר אז גינאנגן
צו דעם ון זיך אנפרעגן ווארום דער ון איו גועסן אין
אבאוונד תנך און הם פאן און נאכט נאך גלעדיגם. ווי
ער האם בייא אים גיפרענט זעגן דעם שידוך. ענפערט
ער דעם פאסער ווא איה וועל פאן דעם שידוך. נאך די
סודיקן נאך אליין פרייע. קיפן און איה וועל סיס אים רייזן
אליין. אוב ער וועט באשפיון איה דעם ווס איה וועל אים
זאגן אז סה טוב. ובאם לאו אז ער וועט גיפ וועלן
באשפיון בון איה גיפ ויין תמן. דער פאסר ענפערט די
איונגע רייך דעם שדכן. דער שדכן אז צו דיק נפאכן צו
דעם גביר און די ציילט אים ווס די תמן הם גואנס.
אז ווייך די שם פון דעם ר' יצחק איו גוען ווייער גרום.

Wolno drukowac z warunkiem złożenia w
Komitecie Cenzury, po wydrukowaniu prawem
przepisanęj liczby eksemplarzy.

Warszawa dnia 19 (31) Stycznia 1865.

P. o. Cenzora - B. CYMERMAN

או דאם קינד איז אפיער אין הורה און אין עבודת הבורא .
 האמשע דר גביר איז גווען פו פראגן אין זיינע געשעפטן .
 ער האט אקדונג אונטע נוארפן און איז נפארן אין דער
 שטאט אריין ווי דר צדיק מיט דעם זין זענן גווען :
 ויהי כאשר בא . און או דר גביר איז אנטקומן אין דער
 שטאט (והתחם כל העיר) האט זיך דיא גאנצע
 שטאט פאר ווינערט . און גביר . וועלכע ער איז דער
 ערשטער אין דר גאנצער מדינה ואל פאן אשדוד מיט און
 קבצו וויא דר צדיק איז גווען . נאר דר אסת און (אום
 יראה לעינים) אפענט ווייסט מיין ניש נאר וואס ער זעהט
 מיט די אוגן . אפר וויא זאגן ווייסען . או מען האט אין
 הימל אים גרופן נאך פערציג טאג (קודם היצירה) אפטר
 זיי זענן באשאפען גווארן אין וויער סופערס בוך . או דס
 קינד דעם צדיקס ואל זיין דעם עושרס אינדעם . דס ווייסט
 מיין שום מענטש ניש . דרום איז דס ביי זיי גווען אהודש .
 אין קורצע דער גביר איז גיגאנגן צו דעם צדיק ער ואל
 באפראכטן דעם חתן . דר צדיק האט דעם גביר זיער שיין
 צו געבן . האמשע ער איז גווען גמיון . דר נאך זענן זיי
 ביידע אריין גיגאנגן צו דס חתן דער עושר דר גביר האט
 אנהויבן צו כוידען מיט דעם חתן . האט ער פו שטאנען
 וועלדיג זיין השקנה איז גווען . או דס קינד איז אטאיערע
 נאך . דער גביר פרענט ביי דעם חתן וואס פו אונז פו
 לאנגסאם ביי מיר . און גענד איז מין מניעה ניש ווי פיל
 דו וועסט וועלן אפילו זעהן שווענט דוקאן גיב אף דיד .
 און מלבושים וועל אף דיר מאכן און ווי מיר שטייט און
 היינט נוס האקטא מיה גיטרעפיוועס . ענפערט דר חתן .
 אף

אך קיין ניש קיין גענד און ניש קיין מלבושים . נאר דס
 זאל אף איר ואלס מיר אום ספורען אשטיבעל (על שפת
 העצבים) אומען ברענ פון דעם מיה גילום . און עס זאל
 זיין וואני שיין נמאט אנטענדט און איר ואלס ווייסן מאכן
 אקאליכונגען מיט מים גישווענעס סאסער גרעקס . און
 זבען שטיקען אלע גלייך זאגן זיין אין דער הויך און אין
 דער בריים . און אף וועל זאשען דען איר אלזין פון
 שפכות צו נאכט ביו פרייסאג האלפן טאג . נאך האלפן
 טאג ואלס איר שיקען נאך מיר אפיד (עגלה) וועל אף
 קיפן אף שבת אהיים . און אף ואל אין דער היים אף
 האבן אפאזינדער חדר . נוס דיא אייניגע הייד ואלס איר
 זאגן דר בלה . אוב דיא וועט אף באשפיון . או אף ואל
 אונאנצע וואך ניש זיין אין דער היים נאר משבת לשבת .
 איז מה טוב בין אף איזער חתן . און או ניש או איר
 וילט דם ניש לידען . אודער דר בלה וועט ניש וועלן
 לערן . זענן מיר ניש מין משהגים . און האט דר חתן אפ
 זינעט מיט דעם גביר :
 ויהי בשמעו או דר גביר האט דאס דער הערם . און האט
 פו שטאנען או דיא הייד קומען ארום (מסירות חלב)
 און דעם טיפען הארץ . און זעהט או ער דעם נאר ניש
 פון קיין גענד אודער סתנות . האט ער פו שטאנען או
 זיין הארץ ברענט נאר צו (עבודת הבורא) נאכט דינסט .
 און זיין הארץ גלוסט צו (התבודדות) או ער ואל זיין אלזין
 און דויען נאט בהורה ובחפלה . פרו עס ואל אים קינד
 ניש אפר זאגן . ענפערט דר גביר ביי מיר האקטא שון
 גפולם אף וועל גענדא און פאן וויא דוא וואנס . נאר דר
 בלה

מעשה מהארי הקדוש

בלה . וועל איך פאן אהיים און וועל זא פרעגן איב זי
וועט איך צו שפין דרוף . שיק איך באלד אשליט מיוהר
אין אחרש ארום וועגן מיר שרייבן הנאים . און צו דעם
האלבן יאר זאל זיין די חרונה למקו טוב :
וכן הנה און אזו איז גוען . דער גביר איז אהיים גקיסען
ער דער צייט דעם ווייב איך דר בלה אז נאם האט
אם צו זשיקס אחרן וועלכער ער קוקט זאל נים איך
זיין געדר . און איך נים און קיין מעגני עולם הוה
נאר זיין הארץ גרוקס צו תורה און תפלה . אריסן אז ער
געט אים מיט מיר אז איך זאל אים אום ספרווען אשפיל
איך דעם ברעט פון דעם סוף גילום . און ער זאל דארטן
ווען אלזין אונאנצע וואך . נאר משבת לשבת וחינו
פרושיט האלבען פאן זאל מען אים אהיים ברענגן . און
שבתות צו נאכט זאל מען אים אפ פירען אין שטיבעל
אריין . און בזה אופן וויל ער זיין מיין חתן אז איך זאל
באשפין דרוף איך דא בלה זאל איך דרוף בשפין . אז
איך האב דס דר הערט אז זיין נאנצער באגעד איז נאר
צו נאכט דינסט . האב איך אים גענשערט נא בייא מיר
האסטו שון בויא נפולט . איך וועל דיר אים ספרווען
אשפיל או עס זאל זיין וויא בית הסלה . אז דר סכות
וועט מעגן דארטן זיצען . און אלע זאגען וועל איך דיר צו
שפעלן אזו וויא זיין הארץ גרוקס און אזו ווי דו היסט .
נאר די בלה וועל איך פרעגן איב זי וועט באשפין דרוף .
וועל איך באלד שיקן אשליט מיוהר און וועל איך סודע
זיין . יעצט מיין ליבע סאבאר פרעג איך דיר צו דא
וויילקס אזו חתן . און דו זאקסט זיך מיין נים שעקן און
זאלסט

מעשה מהארי הקדוש

ד . זאלסט מיר זאגן דעם אמת זיא אידער זיין . וועל איך
וועסן איך דחנה . דא סאבאר ענפערט באלד איר
פאפד און זאגט איך זיין דאך צויג קינד . איך ווייס דיר
זיט וואס צו ענפערן . נאר פן הסתם אז דיר נפעלט .
נפעלט מיר און . און שיק אשליט און זי סודע ווערד
דו האסט אפ גרעם . און איז גוען דר גביר שיקט באלד
אשליט סודע . און שרייבט אז די בלה איז איך סודע
צו אזו חתן . על פן זאל דר צדיק זיך רעכטן אין אחרש
ארום . אז ער וועט קיפן צו פאן און הנאים . אין סודען
אין אחרש ארום איז ער נקובן צו פאן מיט זיגע לישישע
מעשע צו שרייבען הנאים . אכר דער חתן וויל נאר מיין
שטימען מיט זיא נים פד ברענגען ער דעם נאר אין זיין
חדר . און דאוונום און לערינס . ביו מען האט אפ גשריבן
די הנאים . אז דר פאפער דער צדיק אריין זינאגן און
האט אים אריין געפעטן ער זאל זיין צום מיט אפ
געטקן פול טוב :
וושבען אל אביו ונהי . דער חתן האט צו גיהערט דעם
פאפער און איז אריין זינאגן אין שמוב צו דעם
מיט . אכר דענצאל האט מען נים גקאנט אין זיין לעכטיקר
צורה אריין קוקען . ער האט גשרינס (בשמש בצהרים)
אזו ווי די זון אין האלבן פאן . דער נאנצער עולם זענן
פד אים און גישטאנען . און אימליקר האט אים אפ גינעבן
מול טוב . ער איז אפ גועסן ערה אשעה ביי דעם מיט
און האט מיט קיינעם נים גרעם אשירו מיט זיין אייניקעם
פאפער דעם צדיק . מען האט נאר גועקן אז ער וועט פאר
פראגען . נאך דער שעה איז ער אריין זינאגן צו דיר און
זיין

מעשה מהארץ הקדש

ויין תודו את המ נפאן ויניע עובדות את נא אין שמוג
האם מען נאנץ שיין נודקעם . און מען האב נישוואקען
משקוה . ווערלוג דעם גביר און אננישטאנען . דער גביר
מיט וייגע לייט זענן אפ גישטאנן בייא דעם סתותן דר
פאג און דרייא זעכט . און מען האט גפאכט סעודות
אין דער פריא און אויף דער גאכט (נסעודות שלמה
בשעתו) און ווי די סעודות שלמה הסקה ע"ה המ נפאכט
בשעת ער איז טוארן מלך ישראל . דער גביר זענענדיג ווי
אפ מיט אלע אויף מיט דעם תתן . ער גיט אים אפא
דוקאמען אפרינג ער האט בייא אים צו ננפון . און האט
באלד אפ זיגעבען דעם פאפער . און דעם גביר און דער
תתן מורו און זאגט אים אז די חתונה וועט גיט ווי ברו
דס שטייבעל וועט פארטיג ווערן . דער גביר זאגט אים
זיי זיכער מיין ליב קינד אז דס שטייבעל וועט גיך פארטיג
זיין . און השיי זאל דער שטארקן דס הארץ נאר צו זאגט
דונקט . און אויך זאג דער צו אז וויס דא וועסט ווערן
ביי מיר . אביא עס וועט זיין דרינען אעברא צו זאגט .
וועסטו דאס ביי מיר ערהאלטן . און איז נעסן זיך נאנץ
שיין . און דער תתן ווינשט אים צו . אז ער זאל ווערן
נאך אנגעסערער עושר :

ויסעו דער גביר מיט וייגע לייט זענן אוועק נפארען .
אנאגען וועט און דער גביר ווער פרייליך . און
השיי המ אים סופה נוען מיט אזא געטליך קינד . וויא
דך גביר קומט אין אשטאט גיט ער צדקות און ווי אנביר .
און מוט מעשים טובים אלץ צו ליב דעם תתן וואס ער
האט באקומען . ער איז גקומן אהיים לשלום . האבן דיא
מענשן

מעשה מהארץ הקדש

מענשן אלע דר . און פון דעם תתן ווי און זיין פידעכץ
און . אז ער ווייסט מיין גיט נאר זאגט דרינען . מען שום הענוג
עכס תוה פר לאנגט ער גיט . און דארפן ער שום נוארען
אשמתה און אפריד . און דך גביר המ גיפראוועט (שבעת
ימי הסשת) און ווא נאך ארויפה מיט סעודות און מיט
צדקות . דס דרייסט ער המ גפידעם געלוי זענייס ווא צייניגים .
און פאן און דער פריא און אויף דך נאכט . און אז מען
פרינקט משקה זאגט מען דחיים דעם תתן דך יצחק . זאגט
זאג אים . שטארקען דאס הארץ צו זאגט און ווי ער האט
זיך פאר גענופן :

אודר דרכיים האלה נאך דיא אלע שמחית . האט דער
גביר נשאפט אויף זייגע מענשן . אז מען זאל זיך
זענן צו דעם ספויגען פון דעם שטייבעל אויף מען זאל
ספויגען דעם מיט און בענקלך . און ווערלוג דך תתן דס
נאכט . בקיצור מען המ זיך ננפון צו די אלע זאכן . און
בוו צו דעם האלבן יאר און פארטיג . נוארן אויף דעם
שענסמן איז בעקמן אויפן . דער גביר שיקט אשלות סווד
צו זיין סוודן אז אין אכט מעג ארום זאל וויין דך חתונה .
און המ צו זשיקט מיט דס שלים שייגע עטליכע דוקאמן
אויף הוצאות . אז ער זאל אן קיפן אויף דך חתונה שיין .
ווערלוג זיי פירדע שפויט אן . ער איז אנביר און דער
סוודן איז אצדיק . ובפרט צו ליב דעם תתן . דך סוודן
ענפערט דעם שלום אז ער וועט בודא סמיים זיין . אזיא
ווי דך סוודן דער גביר שרייבט :

ויהי לשמירת הימים עם איו גקומן נאך אכט פאג . דיא
ביידע סוודנים האבען אנגיהווען צו מאכען דיא
מעשה מהארץ

מעשה מהארזי הקדוש

התנהגו היינו דער האט שבת איהן זענען דערן . און
בייא דעם גביר אין גווען דס פאר זיך . נאך שבת אין
נפארן דער מרהיבן מיט דעם דערן מיט ווינע מענשן צום
גביר צו דר הופה . דער פאראד וויא מען האט דעם דער
ארבין גפירט . און ריא הופה מיט תעמשידע . און איהן
אלע זאגן . דאך מען ניט שרייבן . מען קאן דאס אלצו
פערשערין . וועלדען עס סוף זיך צו טיף אוערדע צווייט
מחובותים מיט און דערן . נאך דער מתנהג דער גביר
פראוועט (שבעת ימי המשתה) זיבען טאג סעודות מיט
צדקות . און דר דערן ויצט זיך אין זיין באווענד תרד . און
אין שטיבל דס דר דערן ניט גוואלט אריין פארן ביי נאך
(שבעת ימי המשתה) ווייל מען וועט אים דארפען צו
(שבע ברכות) . אבך אז עס איז גקומען נאך זענען
מען . האט טון דר דערן ניט גוואלט ויצען אין דער גרויס
אפילו קיין מיט . מען שאפט אקארדע און מען שפוט
אין אפ אין שטיבלען מיט בעט גוואנט און מיט אלע וויי
מלשדנים . און ער לאזט ניט אריין זיין דעם משרת אפילו
אין סודים . נאר ער לענט אפ אין פרעדי . און ער אלצו
סופשעט זיך און שלעפט אריין אין זיין באווענד ווי ער
וועט אפאל שלאפן אבך ניט אין דעם תרד ווי דער מיט
מיט וויא בענקליך זענן גישפאן . אין דער פאטר מיט
ווינע ליים זענן נפארן אהיים לשלום :

ערב שבת נאך האבן טאג . שיקט דער גביר אקארדע
מיט עמליכע פערד איהן מיט אלקאיע פון אונטן .
און מען ברענגט אים אהיים גרויף אין זיין תרד . דער
משרת דער לאנגט אים אפערד מער ער שנייט אפ דיא
גענל .

מעשה מהארזי הקדוש

ו
גענל . און ד פארט אוראקע . און פארט אין
מרחץ אריין מיט דעם משרת ער זאמט דארט ניט . און
קומט אהיים אין זיין תרד און שאפט מען זאל אים דער
לאונען (בגדי שבת) שבתונע קליידער . און דער נאך
מאכט ער צו די פיער און פראוועט און אונטער זיין פיער
זאל ביינר ניט שטיין ווארום ער וועט שפיקען מיט זיין
לעבן און אפאל דס זיך איינע פון די משרתים גישפעלט
אונטער דערן זיין דאווענן האט ער גיבארפן בייא דעם
פסוק (כל אוכל התעב נפסב) און דס סוף ווען ווינע
פונות בייא איסליכען ווארט . האט ער דער פירט און
עס שטייט עסציע אונטער דר פיער . האט ער אנהאסען
גישפוט נאך אין ער אונטען גיבארפן פון אונטער דר פיער .
דס איז ווען זיין גליק וועט ער דס ניט אים גלאזט דעם
פסוק (ויגישו ער שערי סת) . אבך דער משרת דס שוין
ניט לאנג גילעבט וויי ער האט ניט גקענט עסין קיין שום
מאכל אפילו דס בעסטע עסין און דס נמוט שפארבן .
פרייטיג צו נאכט ברענגט דער גביר מיט ווינע מענשן זיין
אין זיין בית המדרש דאווענען . און אז ער איז גקומען
אויס האט ער נאך גהארט איהן דעם געסליכען איינעם
עבד צווייטע שעות . איז ער אלצו אריין גקומען מיט דעם
מלית איהן די פלייסצים און דס גיפראוועט שלום עליכם
מיט אהינו סעודתא וועלכע ער האט די דרייא אהינו
סעודתא אלצו סתבר גווען וועט זיין קאן קיינער ניט פאר
שטיין נאר דער וואס איז ארויסער סקובל . דער נאך דס
מען אים דר לאנגט דרייס און בעשמים און וויין האט ער
גמאכט קידוש . און אז ער דס אפ גמאכט קידוש . דס
ערשט

מעשה מהארזי הקדוש

ערשט דר קווער דער נביר גימאכט געווען . דער משרת
הט אים באכר דער לאנגט אנדערע קליידער צום מיט .
און הט אים גוואסן די הענט און ער הט זיך גועצט צום
מיט . און דער שווער הט זיך איה גוואסן . און געצט
זיך איה צום מיט . אכר גיט מיידער סער . דר שווער קוקט
אויף זיין פנים האט אים אנגיחאפט (חיל ורעה ווע)
אזיעטענדיש אז ער קאן פאש גיט . אין זיצען ביזא דעם
מיט . ער וואלט זענען גיגאנגן ער האט סוכא פון אים .
עסן זעהט דר שווער אז (אחורק בן חמי) אקער פון אשא
עסט סער אויף . און האט ער אפ גיפראוועט די ערשטע
סעודה . אין דר פריא הט אויך דער נביר אפ גראוועט
אין זיין בית הקדוש . און איז נקמן אודים און דר זיך
קדוש גמאכט אין הט פון ביסטן . און האט גוואסן איה
דעם איינעם . ארום איינס דעם זיינער . אין ער אריין
נקומען אויך מיט דעם סלית און האט זיך גיפראוועט
קדוש . און דס עסן . און דער מיט איז אפ גמירט
נווען אזו וויא אז דער ערשטער סעודה . דיא רויפט
סעודה האט ער אויך גיפראוועט ביי שפעט אין דער
נאכט און האט גבענשט . אבער דעם וואגן שבת ער
ואל היידען אונארט מיט דעם שווער דס איז גיט גווען .
נאך דעם בעשעסן איז ער באכר אריין גיגאנגען אז זיך
אין זיין חדר און האט נארט גראוועט מעריב . און סען
הט אים אריין גיפראגן זיין און בשמים און אין הברלה .
אין ער האט אלעין נארפן גמאכט הברלה . און איינד
ער האט אפ גמאכט הברקה . אין זיין גישמאגען דיא
קארומ אינגישפאנט . האט ער איבער גיביסטן דיא
קלייד

מעשה מהארזי הקדוש

קליידער . און איז גוועק גפארן אין זיין שמיכה לשלום .
און אין גווען זיין סנהג אלע שבת . און אזו איז גווען
עסלובע יאר . ביז ער איז אלס גווארן (שמינה עשרה
שנים) אכטצען יאר פון זיין נפארן אין . און קיין שום סענט
דאט פון דעם גיט גוויסט אז ער זיצט משבת לשבת אין
דעם שמיכה על שפת הנילוס . און איה גוט ויגע פנהגות זענן
בימים ההם . אין דיא דאזיגע צייטן . אין גווען אין
אפריקה איז . אין דער שר סת גווארן . האט
דיא כרינה גמאכט אריינן שר . דער שר האט זיך דער
ערענט און דיא בוכר . אז עס איז אכאל גווען אפודי
מיט אסתר . און עס איז גווען אהפן בן הסודא . גלסוף
האט סת איבר סרדיי ואסתר . הפן אין זייגע זעטן זין
עסאנווען . אין דאס וואניגע נוסף אויך זייגע פאלאצען דעם
סעודא גבעטן אז סרדיי ואסתר . הט דס אים אנגעטן
זייער ביי זיין הארץ . און הט אנגיהופן סראכמן התחללות
אז ער ואל זיך אין יודען גוקס זיין . האט ער אזו ביזא
סראכט . ער האט זיגעטן איין פאפעל אין זיין סרינה .
אז פון יעדער פראבניך ואל מען צו אים ארום זיגן צוויי
סענטשן יהודים וועלכע זאקן ווערט זיין אז שמיין (בהיכר
השר) אין שטוב פון שר . אין זאקן קאנען היידען מיט
אפודיה אין שר . אז דער פאפעל איז אנוקוסען אין דיא
פראפינג האט יעדער זייגעלעטק צו שיגט אין אלע
שפעט וואס צו אים גוקער . און מיט אסראק (אצוים)
ווען זיי זאקן ארום פאקן אין שרדעס שפאט צו דס שר .
בהצטר סען האט אום גקניבען פון יעדער פראפינג
צווייא סענטשן און סען האט זייא אן זיקליי און איז
קאריבער

מעשה מהארי הקדוש

מאליבער (פארמע) אין פאסט האט מען זיין געגעבן אויף דעם ער קאנט און זיי זענען אונטע גפארן בכבוד זיי זאלן אן קענען אהין אויף דעם סראק ווס דער ער האט ארויס געגעבן מיט נאכט הילף זיין זענען אנגעקומען צום ער פונקט צום סראק :

וידוי בבואם • או זיי אלע זענען אנגעקומען אין ער שפאט • מען האט גענומען תרבה צום ער ער און פון יעדער פראצינג זענען אנגעקומען צוויי מענטשן און שנייע ליים • ווארום (הפרת פניהם עתה בס) יעדער מענטש פון דעם ער ליים האבן אין זיי פאר שפאנען או זיי זענען קענען מענטשן און לייפישע • מיט לייך אויף מיט תכה • דאס דער ער גשאפט און מען זאל זיי אלע אפ געבן אהרסט מיט און מען זאל זיין געבן פון דעם ער הוף אלע בארעפניש וואס זיי האבן טרעבענע (אכלה אי שמה) קענען אודער טרינקען • און זאלן זיין רחמי אהרש דאס הייסט פיר וואס • בכדי זיי זאלן זיך בייא קלענען או אויף וואס דער ער וועט זיי פרעגן זאלן זיין וויסען וואס צו ענטפערען :

ובכלות הודש או דער הודש איז אונטע געאנגען האט דר ער גיטעבענעט אלע סאג צוויי מענטשן • היי • היינט פון דער פראצינג און דאס מיט זיי גרעט עקה צוויי עקה • און בארענע פון אנאנדער פראצינג • ביז ער האט אויפה גרעט מיט אלע פארלעה פון יעדער פראצינג • און דאס האט ער גישאן בכדי ער זאל זיך האבן אויף וועסן צו פיר לאזן אין זאלן וועסן ווס אים צו עפען אין קורצע ער האט זיך אפ וקלעבן צוויי מענטשן פון אלע

מעשה מהארי הקדוש

אלע • האט ער דעם פארעל געהייסן בלייבן אין ער שפאט • די ארבעטיגע האט מען געגעבן פארדאנעט מיט געלד אויף הוצאות • איז מען האט זיין אפ גשיקט מיט פאסט אהיים • יעדער אין זיין פראצינג אויף אין זיין שפאט פון וואנען ער איז גווען • און דיא צוויי מענטשן האט ער געדיקט בלייבן אין ער שפאט • און מען זאל געבן זיין קעסען און סרוונק און אלע פראדוואלסטוועס זאל מען זיי געבן • און אלע סאג ביז אגאנצן הודש האט זיין דער ער געפוען • און דאס מיט די גרעט הן אין וועלשליכע זאלן • אויף וועגען גישעפטן פון דער סערה • און השיי האט זיי גהאלפן אז זיי האבן אויף יעדן זאך געשפערט • וועלכט עס איז דעם ער זייער גיפען אז זיי זענען גרושה תבטום • דער הודש איז אונטע געאנגען • שיקט דער ער דרען די צוויי מענטשן און האט אן גהופען מיט די צו בייבן • און זאגט צו זיין איר זאלט וויסען אז אויף קום ארויס פון דעם פון הסדרה איז ער אין ווען פון קרוב • געצט איז די זאך אזוי • דאס ווס מען האט אים גהאנגען מיט זייער צעהן זין דאס וועט זיך שוין ניט אויסקערן • איז אויף סאך אויף ניט פיר קיין חייבים • ווארום דר אהשודש האט זיין גהריקען הענגען • אפער דאס געלד איז דאס גאנצע הון דאס האט אייער סרדכי מיט אסתר צו גנוסן • שענק אויף אויף אלע זאלן • נאר דיא (עשרת אלפים ספר בסף) צעהן סונענט צענטער זילבער וואס ער האט געגעבן צום סוף אהשודש און ער האט זיי ניט גוואלט ביי אים צו געסן • וקסוף האט זיין סרדכי צו גנוסן • געצט איז אזוי קאנט איר מיר אפ געבן די צעהן סונענט צענטער זילבער

מעשה מהאורי הקדוש

אין מה טוב וועל איה צו אייך ויין אגוסט שר און וועל
אייך פאן טובות . (יבאח לאו) און אז איר וועט זיך
ניט אונטער געבן פיר אפ צו געבן דאס געלד . שרוב
איה בארד באפעלן אין מיין גאנצע סתירה און וויא עס
גפונט זיך א יהודי זאל פאן אים ארויס טרייבן . און אוב
ער וועט ניט וועלן גיין זאל פאן אים איה דעם ארמ
האנגען . אין אז איה וועל אייך פיר טרייבען . וועל איה
איינער גיפן אין גאנצען פאר געבן . וועל איה האבן
האמפע אפויסל איה די צעהען סוועגט צענעמער זילבד
דאס זאל איה איה און שווער אייך צו און עס וועט
אנגערש ניט זיין . און ניט אין אפאווירנדע דער ארין
און וויט זיך טרייב . וואס איר זאלט פיר ענפען בכדי
איה זאל בארד און צונגא טעה וויסען אין ענין . דא
צווייא טעמפן וועגן ארום גינאנגען פון דעם שר מיט
גרום צער און ווינער מרווארי . וועלכס זיי האבן בארד
פיר שפאן מיט ווינער שיקל און אזוי פיל געלד גפונט זיך
נאר אין דער גאנצער סתירה ניט . זיי וועגן אונטע אין
דעם תנך וויא דער שר האט זיי גרויפטען ארין גיין .
און טראכטען וואס אים צו ענפען . אין קורצען עס איז
בייא זיי גיבליבן דער הסכס און זיי זאלן זיך אפ בעסן
אויף איר . נאך דעם נאר וועגן וויא אים ארין פירדען
דיא צעהען סוועגט צענעמער זילבער . ווארום אז וויא
וועלן זאגן בארד גיין . וועט ער בארד באגן (גירוש) ער
וועט בארד אנהייבן ארום צו טרייבען די יהודים . דרום
האבן זיי אפ גליינט אויף איר . און אין דעם נאר (אולי
דחת ה' עט) פאפער וועט זיך השי' פרתם זיין אייך
ווינע

מעשה מהאורי הקדוש

ווינע יהודים . און וועט זיי העלפן . וויא אזוי וויסען וויא
ניט . דיא צוויי טעה וועגן אויס גינאנגן . זעבן וויא ארין
גינאנגען צו דעם שר . און זאגן אים אזוי דוא וויסען
ארין וואל אז די פאפע פון דעם געלד איז ווינער גרוש .
(ווארום איר יענע צייטן איז געלד ניט גווען אזוי גומצע
וויא היינטיגע צייטן) . און וואס וועגן פיר שולדיג וואס
פירדי מיט אכטער האבן צו געבן דאס געלד בייא דעם .
נאר אעפריב . זאגן סדר דיר צו . אז אין איר ארום
פון ביינעמען פאן אן . זעבן פיר זיך פתחוב דיר צו
שטעלן די צעבן סוועגט צענעמער זילבער . פיר וועלן
אנאגן נאר אום פארין אויף דער וועלט צווישען אונזערע
יהודים . און פיר וועלן זעבן אז פיר זאגן דיר פאבן דס
געלד . און אויף בארד קאנען סדר דיר ניט צו זאגן דער
שר דאס זיך בייא טראכט און זאגט איר וועט גרעכט .
איה וועל אייך אום ווארפן איר . נאר פאפער וועט איר
הלילה ניט דער האלפטען ווארט . וויא פיל איה האב אייך
גזאנט אז איה וועל אייך פאן וועל איה אייך נאך צעבן
פאל אזוי פיר זעלעכץ פאן . און ער געווענט זיך מיט וויא
אין הייסט דעם קאנאפטיגע ארום געבן וויא געלד אויף
הוצאת ארויס . און אפארואנע אויף פאסט אויף זיין
קאנט . און די צווייא טעמפן פארן אהיים מיט פיטערע
הערצד . וויא זעבן געסן אהיים זיי האבן דר צייקט אין
שטאט דיא צרות וואס זיי צו האנגען גיטראגן דס . עס
איז גווארן אין שטאט אגרוסר יאסער און ארוסי קלא .
(באסרס) וויא האבן גואנט וויא איז דאס גיטאלט אין דר
וועלט . אז פאן זאל איין זאטן אזוי פיל געלד :

בעת

מעשה מהארזי הקדוש

בעת ההיא • אין דער צייט איז גווען אין דער סדינה
גאנץ ארץ און גרוסע צדיקים • ויא צוויי מענטשן
זענן ארום גפאן צו ריא צדיקים וייה זאלען געבן ארץ
עצה וואס מען זאל צו דער בישערער גויה טאן •
האבן וייה גואנט העלפען קענען סיד גאר נים • דאס איז
אין זענן פון געלר און מין געלר האבן סיד נים • גאר סיד
ווען אנשריבן בריב אוף דער גאנצער וועלט • און מען
זאל צו שיקען צו צוויי מענטשן אין אלע מדינות אפילו
אין פרעסערע סדינות • אז וייה זאלען העלפן • ווארום
דאס איז נים וועגן ארץ מענטשן • דאס איז אפגלות
ישראל • און וייה פיל געווען מענטש פון סאנט זאל ער
דאס אפ געבן • בכרי עס זאלן אקופ אלפים יהודים נים
אום גבראכט ווערן • און וועלן אונזערע יהודים זענען
בחסנים בני נחמנים • דא קינדער פון אברהם יצחק
יעקב • וועלן וייה בנאי פון כללות ישראל וועגן • אפ
געבן אפילו דס העסר • אויב וועט השי' בחסות האבן
און וועט אונן צו שיקן דס געלר אפ צו געבן דעם שר •
און יהודים וועקן ניצול ווערן פון גירוש און פון חרונה •
און האבן די צדיקים געזעעטם :

וירי

מעשה מהארזי הקדוש

וירי ברוותם בדרך • אין דער צייט אז אלע פארלעך
זענן זון גווען אומער וועניג • אזו אין פארעל
אנגיקום מיט דא בריב קיין אלכסנדריא של מצרים •
זיי האבן זיך צו פרעגט ווער איז דא דר גרעסער עושר •
הם מען זיי אנטווערן צו דעם גביר וואס ער האט ר'
יצחק גוריא פון ארץ אירעם • זיי זענן ארין גפאקען צו
דעם גביר • דער גביר דס דר זעהן די מענטשן זענן זיי
אים זייער געלן • ער זענען אז וייה זענן אוף גבירים •
סדרים • ער זענען זיי צו גאנץ שיין • ער דס אנטווערן
מיט זיי צו זייערן מיט וואס וייה האנדלן און וואס זייער
פארובטן איז • זיי האבן ארום גנומן זייער בריב און ווייזן
דעם גביר • דער גביר לייגט איבער די בריב איז ער גאר
געקאכט גווארן • ער האט זיך גאר גום גסאנט פון ווייזן
אז מענטשן זאלן זיך נים בארעכניען • דערפון ווי קאן מען
צו גאנץ קלויבען און פיל געלר זעהן סוויגט זענטער
וילכער • ער שווייגט גאר ער זייגט מיט זיין קאפף • די
צוויי מענטשן קוקען אויף אים • איז האבן אנטווערן צו
זייען מיט דעם גביר • וואס זאגט איר דרוף אונאסערע
צרה אונן איז צו גשיקט גווארן • זאגט דער גביר אפ
עס איז אגרוסע צרה גאר וייה אזו איר וועט ארום פון
דער צרה קאן אויך נים פון שמיין • דערפון לאמיר קלערען
ווי פיל גבירים גפונען זיך אויף דער גאנצער וועלט אועקע
וויא אויך • וועט איר גפונען פון פיר בני זעקס מער אונז
נים • היינט בארעכניט סוף • ווען אויך זאל אויך אפ
געבן פון גאנץ עשירות אויך זאל גלייבן גאר ביי (מלבושי
חול) וואכינדנע מליכער ווייס אויך נים אוב איר וועט
האבן

מעשה מהארץ הקדוש

האבן איין צענטער זילבר . את איר דארפט צען טויזנט
צענטער . היינט ווי איז דס גמאלד . דר גביר בכייבט
שמירל און לייגט נאך אפאל די ברוב . עם ווערט פון אים
לעבער אין הארץ . עד האם גרום צער פון בללות
ישדאל . אפר עד קלערט אלץ וויא אוו קאפן זיי נהאלפן
ווערן . ריא צווייא סענטן שווייגען אוף . עכ"פ די צוויי
פענטשן קעקען אוף דעם גביר און זעבן או עם שפעלט
דף אים סרעבען אין ריא אונען . האם דאס וייא איף
עסאניע אנגראפט בייא ווייערע הערצער . און האבען
אנגוהובן צו ווייען פד דעם גביר . אי גוואלט איר וועט
דאך ארויסער גביר האם איר מער פאר שטאנד פון
און . סראכט עפעס איין עצה פון בללות ישראל ווען
(אוי ירחם ה') סאכער מיט אייער עצה וועט זיך נאם
אוף דער בארן . און וועט אונן אויס ציהען פון דער
גיסטער גורה און פון דער וויסער צרה . דער גביר
וויי וייא זאגן ויין עצה אפר עד האם סרא . און זאגט
צו וייא נעמט צו גיסטער ויין און לאסר זיין עפס עקן .
און איף וועט זיך דער ווייל בייא סראכטן . דער נאך
וועט איף אייך זאגן . וייא האבן גיסוונקן ויין אפר דס
אין בייא ווי גווען (פוס התעלה) אפיטערער פוס . וייא
האבן גיגעסן אפר עד עם איין גווען בייא וייא בלוט . און
אניעווייגיט דס ווי גיגעסן ווארון וייא האבן פאר שטאנען
אז זיין געלד ווערן וייא שוין דא גיט סאכטן . ווייל דער
גביר זאגט אז עם איין גיט גמאלט איינצואסקן אוו פיר
געלד . נאר ווי סראכטען אז עד וועט וייא געבן עפס
איין עצה פון דעם סלכות צו ייענעם זיך . דער גביר
גייט

מעשה מהארץ הקדוש

זייט אים צו מיטט . עד וואלט זי גערין גואנט זיין
עצה נאר עד האם אפר סרא . עד לייגט זיך נאך דעם
עסן אפיטעל שלאפן און די צוויי פענטשן אוף . נאך
דעם שלאפן זאגן די צווייא פענטשן . אמת ווען סוד אז
איר דס גרום עגסת גפש און גרושה יסורים . סיר וועלן
אפר מיט די יסורים נאר גיט נהאלפן ווערן . און סיר
פד שפעטן אין אייך אז איר קאנט אונן געבן איין עצה
און וויילט אונן געבן איין עצה נאר איר דס עפס סרא .
לכן געטן סיר אייך איר וואלט נעטן נאם צו היקף און
זאמט אונן געבן איין עצה טובה . אזוי וועט איר מיט
אייער עצה מציל זיין אכללות ישראל . פד געסט גיט ווס
פד איין פון עה"ב איר וועט זיין . פד געסט גיט ווס די
זכרא זאגט (כל המקיים נפש אחת מישראל בארו קיים
עולם סלא) אז איינר איז מציל איין נפש פון יתען אז
עד זאל בלייבן געבן איר גלייך וייא עד וואלט לעבדיג
נשאכט אונצע וועלט . וכש"כ אז איר וועט מציל זיין
אוועלט מיט יהודים פון גירוש און פון הריגה . ענפערט
דער גביר דער בלל אז . אזוי ווי עם איין גיט גמאלט
אז דער היסעד זאל קומן צו דער ערד . אזוי גיט גמאלט
אז איר זאמט איינזאמלען ריא צעקן סווענטם צענטער
זילבר . נאר איף זאג אייך מיין עצה איין אז עם איין פד
הארבען בייא סיר איין איירעם . אז עד אונצע וואך
גיט אין דער היים עד זיצט אין אשמיבעל (על שפת
נהרות) אוף דס ברעג פון טייך גירוש . און קומט אהיים
נאר ששבת לשבת . היינו פרייטאג האלבען פאג קומט
עד אהיים . אין שבתות צו נאכט פארט עד אונעק צו

מעשה מהארי הקדוש

ריק אין זיין שפיבעל . לכן איז מין עצה או איד זאלט נא שבת האלפן און איד וועט מיט אים לייצען . אײַב ער וועט וועלן העלפן וועט איד בנוראי גהאלפן וועלן . און אײַב תוליד גיט פנימ איד בעספעטשע אהיים פארן . און זאלט זיך אנהייבען אים קלובען פון אייער סניעה אין אײַן אנדע סניעה . (און דענצאך און זאך אין דער וועלט גיט גווען קיין אסנות חכמים) . אן מיט זאל גלייבן אז אצוריק קאן מיט זינע תפלות מבטל זיין אנדער נעה . און וויא מען גלייבט היינט) נאר אז דא צוויי מעלפן האבן דער הערס אז דר גביר זאלט אונטער לייט . האטשע עם און זי פשוטע ווען אז גלייבן אז אפענטש זאל קאין העלפן אין און זאך . ווארום וועלוג זייערע צדיקים האבן גאט . אז זי קאן דער צו גיט העלפן . אעפ"ב האבן זיי זיך פאסראכט . דער גביר אין זאך בנוראי מין נאר גיט ער איד אנטווער בר שכל . פון דסמס אז ער גיט פיר און זאך . און מיר וועלן אז ער זייל פאפא או יהודים זאלן גהאלפן וועלן פון אא צרה . דרום איז גלייבן ביי זיי און זיילן דבאן שבת האלפן . און דר גביר נעמט זיי צו זיך אוף שבת מיט די פערד . און זאפם אז מען זאל זעבן דא פערד זייערע פראוואלסטווע . עסטן אין סריגעטן . און די מענטשען האלט ער זייער ברושבות גרוי . דאס איז גווען אז ער האט זיי די עצה גיגעבן (ביים גימל) אום דנסטאך האבן זייל גיראפם הארען נאך דריי פאג אז זיי זאלן האטשע אן קימען דעם אייערעם . זייל האפען אים זכארה אז ער סח זיין עפס מיט הערנער . קיין אנדערע סחשבה האבן

מעשה מהארי הקדוש

זי גיט גהאט נאר ער סח מין אײַן (איש משנה) פאר ענדערשער מענטש פון אלע מענטשן . ווארום זיי האבן נאך גיט גוויס נוס אין דאס אנופער זיך . אין גוי און אנופער זיך קאן זיך זעבן עצות מיט דוהניות . נאט דס זיי גהאלפן זיי זענן זון איבער נקסון דא דריי מען . ווארום איסליכער סא איסליכע שעה איז גווען ביי זיי זאך . פרימאך נאך האלפן פאג וועלן זיי אז מען שפאנט אקארום מיט עטליכע פערד און מען פארט נאך דעם אייערע זייל ווינדענען זיך . וועלן אז נאך אקיד . זאל מען און קארום מיט אונעכע פיינע פערד שיקען מיט דער פאראי מעג אשר פארן . נאך זיי מען שווייגען און קימען ווער קען דס און זיין . און עטליכע מיט איז ער אן נקסון . און מען איז צו נפארן צו זיין סידרעל פון זיין פאוונדער דער . דארט איז שון גלשמאנען אששרת זייל באלד ער איז אדאס גיקראבן פון קארום האט דער משרת אוף וועפניג דס סידרעל און ער איז אײַן . זייל האבן גיט פאספוייעט אײַן צו זעקן ווער ער איז . און אפערטיל שעה ארום . ווער זיי אז עם פארט צו אדראשקע זיי שווייגן . לאזן זיי זעקן וואס פאמיט דס . אין דס זעקן זיי רופט ארום אששרת און סראנט אפרונה און תחרונים און זאמן . אין שמיים לעבן דער דראשקע . זון זעקן גיט ער ארום און זעצט זיך אוף אוף דער דראשקע . און דער משרת מיט אים . און זעקן אונעק זאמן אין סרחן . און אקליינער צייט איז ער שון צו ריק נקסון . ער זעקט זיי אפן ער גיט זייל קיין שלום ער פירענט גיט ווער זיי זעקן און וואס זיי סגען ביי זיין שווער . אז זיי

מעשה מהארי הקדוש

האבן אים דער זעקן איז זיי גווארן שלעכט . און זאגען
איינער צום אנדערן . נא איז אפברא או אוא קינד אוא
איינעל מענטשליכע זאל העלפן אונן פון אזא זרה . נאר
זיין פרייפקון זיך דער מיט . ער וועט מיט אונן ברעא
ביי דעם מיט ביינן וועלן מיר פרישטיין פון זיין ענפער
צו איז דאס עפס אפסט צו דעם ושלום זיין . ער בר
פליס זעקן זיי ווי אפשרת פראנט אריין דיא קלייד פון
שבת . און ער מאכט צו דאס מירעל און עס זייט זון
קיינער ניט אריין צו אים . דער גביר זעסט די אהלים און
זייט מיט זיי און אין פרוץ . און זיין ריינען מיט דעם
גביר ניט קיין ריבור פאל וועקן דעם . זיין האבן זיך
זמולקת לזכור שבת און זענן אהלים זינאונן . דער גביר
איז זיין סכבר מיט ששקה און מיט אנפיל מיט . און
נאנט זיי עסט ווארום אינוער בעודה וועט זיין שפעט .
אין דאס זיי און קשה גווארן פאר וואס זאל מען
שפעט עסן נאר זיין פונען שווינגען . פרעגן פרעגט מען
ניט . בקיצור עס איז נקיסען דיא צייט מען דארף זיין
באוועקן . דער גביר זעסט די אהלים און זייט מיט זיי
אין זיין בית הסדרש באוועקן . זיין האבן אפ גראוונט .
און זענן נקיסן אהלים . זיי זעקן אז דער גביר זעסט זיך
אספר און קערניט און קיין שלום עליכם זאגט ער ניט .
זיי האבן אויך גנוסן ספרים און האבן אויך אריין נקיסט .
עס ווערט און עקף צוויי שעה . אין דעם קיסט אריין
דאס אייריסקעל . און דער פלית אויף דיא אקסעל און
זאגט דעם שווער גוט שבת און צו זיי ניט . דער שווער
האט זיך אויך נחאפט וויא איין אפ געברויכער . ער זאגט

שלום

מעשה מהארי הקדוש

שלום עליכם וויא ער דעם נקאנט . און דער שווער זאגט
אויך שלום עליכם און נאנץ שפיר . די מענטשן זאגן אויך
און אויך שפיר אז מען הערט ניט ווייטער קיל . ער זאגט זיך
דעם אהלינו סעודתו אבר זיין ווייטן נאר ניט וואס ער
זאגט . ווייל דענצאל האט נאך קיינער ניט גוויסט פון
דעם נאך . עס האט ווערט אשיין ביסעל צייט . זיין
זעקן אז דער פנים פרענט . און כפעט אז ער איז ניט
אויך דעם עולם . מען דער לאנגט הדסים און בשמים און
זיין אויך קדוש . דער גביר נוקט אן אין בוס אריין וויין
און ער שמעקט די בשמים . דער נאך זעסט די גביר
דעם סיס אונט מיט אים אויך די הענט און ער מאכט קדוש
און דער נאך דער גביר און אלץ שפיר . און דער נאך
דאבן זיי נמאכט קדוש אויך נאנץ שפיר . דער משרת
קיסט צו לופען און פונט אים אויס ריא קליידער און פונט
אים אן צום מיט אנדערע קליידר . ער וואשט זיך פריד
און דער נאך דער גביר און דער נאך זיי . די זיצען
בייא דעם מיט און קוקט נאר אויף אים . זיי זעקן אז
ער איז שמארק פיר טראגען . און די אינען פיר גלענט .
און די שווער די גביר זיצט באימה ופטר . מען הערט
ניט אז ער זאל לאזן ארעה . מען ניט עסין ער זעסט
אמעט פון יערעדיו עסן . און ווערט פיר טראגן און דאס
פנים מונעט זיך אלע פאל מיט איין אנדער פארב . די
גביר זעסט אויך פון ריא עסינס אמעט דמעט . און זיין
דאבן נאך נפאן דעם גביר אז ער האט עפס גנוסען אין
סור אריין דאבן זיין אויך גנוסן . און אז ער האט אויך
נהערט האבן זיי אויך אויך נהערט . קיין זמירות זאגט ער

ג (מעשה מהארי)

ניט

מעשה מהארי הקדוש

גים וזי וזגן אף גים . דער מיט האט גיזוערם ערן
צווישן געט . אדר ער האט זי קיין שלום גיגען און גים
גיגעט מיט זי אפילו אריבער קל . נאט האט גהאכטען
זי האבן גבענטשט . און סווכן האט ער גבענטשט גים
דער גביר . אפ גבענטשט און ער צוויין אין זיין חדר .
און זיין האט דער משנה אום גבעט גערעוין באווענד
מיט שוין געזירט בעט גוואנט . זיין האבן זיך גלייגט
אוף דיא בעטליך אדר זי קאנן גים שלאפן . זי זענן זיך
צו טף געוואנען און דויען דיא פלואות און די חודושים
וים זי דיין דא גועקן . זיעלעכט אוף זיער לעבן האבן זי
אזא סענטשיל גים גועקן . און אשווער אזא גביר זאל
און צייערן פאר אזא קינד . און וואס באטייט זיין פאר
פראכטען זיך . און פר וואס האט ער זיין קיין שלום
גיגען . און וואס קאן אועלעכט אינו העלפן ער און דאך
שלאף וויא אפריג . זי עסן זיך לעבעריג דאך וום זיין
זענן דא גיבליגן אף שבת . זי ווייסן גים פון שבת .
און האבן אן גווארין עסליכע טעט וואס זענן גים גפארן .
זיין וואלסן גווען גסאכט עסליכע טועלט קערבלוך אין
די דרייא טעט . דער אנדערער ענבערם אים עס און דאך
אואך וואס עס איז שוין פר פאלען לאמר זעקן וום וויימר
וועט זיין . נאר דאס פאר דריסט מן פאר וום גיסטן גים
קיין שלום דא זעקסט דאך אן עס ויצן פרעסירע מענען
בייא דעס מיט און גיסט גים קיין שלום און פרענטט
נאר גים ווער מיר זענן . זי האבן צווישן זיך און גרעט
ביז זיין זענן אנטשלאפן גווארען . שבת אין דער פריא
זי זענן זיך געוואנן אין שרדך אריין מיט דעם גביר .

און

מעשה מהארי הקדוש

און זענן געוואנן באווען . זיין האבען אפ גראוונט און
זענן אריים געוואנען מיט דעם גביר און האבן גסאכט
קדוש און האבן גום פר גיסן . יעדער דעם זיך גוועסן
אספר דער האט גלעריגט דער און אביסיר אנטשלאפען
גווארן . ערף צוויי געט זייער און ער צוויין גקומען און
אנגיובען צו פראווען דעם קדוש . דער נאך דעם מיט
אקראם און וויא בייא נאכט . דאס עסן זיינס איז
גוען און זי ביי נאכט . און איז אלץ גועסן פאר פראכט
און דיא און פאר גלייט . און זיין גים ער אלץ קיין
שלום גים און דעם גים מיט קיינעם קיין דובר קל . ער
האט גבענטשט סווען און איז צו ריק אין זיין חדר . זיין
עסן זיך לעבעריג זייקמן אט איז שוין פארד אים שבת
און ער האט זיין נאך קיין שלום גיגען און גים גרעט .
האט האבן זי זיך גלאבט אנרייען דער צו . פון דעס
וועגן האבען זיין זיך גלייגט אפ דויען . אזי וועט
ער בייא דעם שלש סעודות מיט זיין ביייען .
און קורצן ער דעם שלש סעודות אף אפ גיפראוועט
אוף דעם אופן ביז שפעט אין דער נאכט . און האט אפ
גענישט און איז צוויין אין זיין חדר . זיין האבן אפ
גראוונט פערוב און הבדלה גסאכט . סווען זיין אקוק
שמיט שוין דיא מארום איינגישפאנט אף אונעק צו
פארן . זענן זיין אריין גלאפן צום גביר . גוואנד אייער
עצה איז דאך אינו אום גקיסען צו אנרוסע דעה . און
האט אלץ גוואנט און ער וועט אינו העלפן . ולסוף דעם
ער אנאך שבת קיין שלום גיגען . און גים גרעט
קיין דובר-הקל . און יעצט פארט ער שוין צוועק .

ענפערט

מעשה מהארי הקדוש

ענפערם נער גביר . שניים נים דאס וואס איר האט
געען פייגס אזו איז אלע שבת . נאר דא צעה סוכה
אזו איר נים אין שפעלט זיך בייא דעס פירעל . און אז
ער וועט ארום גיין אויף ועצין זיך אונעק פארן . ואלס
איר בירע שליסען דא הענט שפארק און ואלס אים נים
לאן גיין . און ואלס וואן רבי סיר דארפן צו איר אונד
וואס אזו טונע אין בקלות ישראל . און אז איר וועט
ניט העלפען וועקן . חס ועלום פאר פאלען . וועקן אלס
אלסם יהודים סים ווייבר איר קערע . דא צעה אזו די
געקן זיי סוכן צום פירעל . ועקן זייא וויא דער סוכות
פראנט שון אריין (מלבוש חול) וואכריגע קלייד . און
ער וועט שון פארל אונעק פארן . זיי שפעקן זיך אונד
שפארק און שליסען די הענט . ער האט איר געטיגט
די סיר ארום צו גיין . האבן זיי אים גהאפט שמועס רבין
סיר וועלן איר נים לאן פארין . סיר האבן צו איר
אונד פון בקלות ישראל . און געסן ארום דא ברוב און
וויקען אים . ער האט תולת אנגיהובען צו שטייען אויף
בין נים קיין רבי וואס ווילט איר פון סיר האבן . אבער
זיי העקן דס נים און וואן עס וועט איר נים העקען איר
סוכה און עפס גענפעקן . ועקם וואס אין דא ברוב
שפייט ער געכט די ברוב צו דער ליכט און ליינט דא
ער דס זיך אנגיהאפט בייא דעם קאפ . און וואס זיי נים
איר אין שמוע אריין . און דא קארופע הייסט ער אים
שפאנען און ער בלייבט אין דער היים . און דאס זיך
געהייסען אריין פראגן ליכט . מען האט פארל גמאן אזו
זיי ער דס גהויסן . זייא ועקן געסן אין שמוע צום גביר
פרענט

מעשה מהארי הקדוש

פרענט זיי דער גביר ווס האט ער איר גענפעקט . זאגן
זיי ער האט אונד גהאסן אריין זיך אין שמוע און מער
ניט . וואס דער גביר אביא ער . אזו גיבלבן אין דער
היים . אזו צו גאט אין האפונג אז איר וועט אריה
גהאלפן ווערן . אין ערד פון דריי שעה האבן זיי צווישן
זיך געטם . קיסט לאכר ועקן וואס סוכה ער געצט . זיי
געקן צו צו דעם פירעל און פייגען זיך אין און קיגען
דורך דא שפארעם . ועקן זיי אז די ליכט ברעקן אויף
דעם טיש . און ער גיט ארום איר דער שמוע נאר אין
סוכה קען און סאכט סים דא הענט . זיי ווילען אונעק
גייקאפ זיי קאנין זיך נים רוען ביז ער דס זיי פילט
אז עמיצט שפייט אונד דער סוכה . האט ער אנגעהויבן
גיגען שמועס נים שון אונעק זייא ועקן אונעק גראגן .
זיי ועקן אריין געסן צום גביר ער שום אקק אויף זייא
זיי ועקן שום און קאנין נים ריירן . ער האט זייא דער
קוויקט סים פראגן . קאס זיי האבן אנגיהובען צו ריירן
און דר ציילן אז זייא האט זיך גינגוסט צו ועקן וואס
ער שום . און האבן זיך אין גבויען צו ועקן האבן זיי
זיך שון נים גקאנט אויף ביליען ביז ער האט אנגעהויבן
גיגען שמועס נים אונעק . וואס דער גביר איר זענט
בייא דעם גרעסען ליכט . ער זאל נים גווען אזו זיך דער
פיקען אז איר שפייט דארפן וואלט איר דארפען גווען
גיבלבן . אז זיי האבן דס דער ועקן האבן זיי שון פאר
שפאנען אז אין אים אין דא אפסש . צו גאט אין
האפונג אז סיר וועלן גהאלפן וועקן . נאר וויא אזו ווייסען
זיי נים . זיי האבן אבער גיגעכטיגט . אין דער פרא

פראגט

מעשה מהארץ הקדוש

פראגט מען אים אריין פלירט און תפילין און ער דארט
דארפן . אין זאגן פאן און ער פאר שפארט עסס נים
און פרוקט נים . אין די זאגע נאכט פון זיסאן עפינס
ער נים און דס פירעל . און זיי זענן שוין ניש צו צו
דעם פירעל קוקטן ווארום זייא האבן שוין סירא :
ירדי פנים השני בפוקר . און אז עם אין נקיסטן סאנטיג
אין דער פריא . האט ער און געפינט דס פירעל .
און האט גרייסן אריין קיפן דיא צווייא סענטישן . זענען
זייא אריין נקיסן . פקענט ער פייא זייא האט איר עפינס
זענד . זאגן זייא זיא . זאגט ער צו זייא איר זאלט מאכן
פון היינט בון מארן האלפן פאג אין געעלט פון און
האלץ . דיא פרייס זאל זיין אזו . דיא לענג זאל זיין
און אמיש פון און האלץ . און זאגט זייא דיא
פרייס און דיא לענג און דיא הייך . אין זיפן שפולטן
אלע אין אין פארטע . זאל נים זיין איינע זעקער פון
דער אנדערער אפילו מיט אהאר . זירעקט זאל זיין דעם
מיט מיט גשווענעס סאפעט . און צווייא זירעקענע
לייכטער נאניע . אין איר זאל זייא סאכען . אין יארט
זעקסינע ליכט . אין דאס זאל אלץ פארטיג זעקן אין
אין פער לעת . נאר איר זענט דאך פרעסדע סענטישן איר
זייסט נים פון שוין שום בעל סלאקה . זאלט איר זאגן
פון שווער אז און האב גרייסן ער זאל זיך סדרים זיין
און שאפען אז דס זאל אלץ גפארין זענן אין איין פער
לעת . דער גביר דס דער הערט זיין באפעל . האט ער
היפף צו שיקט זיינע סדרים נאך די בעל סלאכות .
און דס זיי געאלט פון איין קאפוקע דרייא אפייא עם זאל
פארטיג

מעשה מהארץ הקדוש

פארטיג זענען צום פער לעת . און ער איז אלץ פאר
שפארט אין זיין דור :
ובן הבה און אזו און זענען . דיא אלע זאכן זענן פארטיג
זווארן בון צום פער לעת . און אז עם אין פארטיג
זווארן . נאך האלפן פאג שיקט ער זיי אריין רופען און
זאגט זיי . זאגט פון שווער אז ער זאל שאפען אבנד
איינע אדער צווייא און מען זאל איינפאקען דיא אלע
בלים . באופן אז עם זאל נים אין סאנט האלע זענן נים
פון דעם מיט און נים פון דיא בענקלך - און אז מען
זעט איינפאקען דיא בלים זייא און זאל מען סיר
סודע זיין . און מען זאל היפף סיר שאפען פון
קארופע . דר זענען דאס פאלד סקנים זענען אזו זיי ער
האט גרייסן . און מען דס איינפאקט און דעם בעספן
אופן . און אים דס מען איינפאקט היפף זיין קארופע
און ער דס זיך אריין זעצט אין די קארופע . און דיא
צוויי סענטישן זאכן מיט דיא בלים ער פארט פריער און
זיי נאך . און זייא פארען נאך אן אונען נאך איבער
פעלדער זיי זייסטן נים זיי איין און זיי אים . זייא זענן
גפארן שפראקט בון עם אז זווארן נאכט . און דעם דס
ער זיך גרייסן זעמען מען דס זיך גישפעלט . זאגט ער
צו דיא צווייא סענטישן נא זעצט און דעם ארם שפעלט
און דעם גיעלעט . זיי האבן און גישפעלט דעם גיעלעט .
און האבען און גישפעלט דעם מיט דיא בענקלך
זענדען ער האט גרייסן . און צו זירעקט דעם מיט אין
און גישפעלט דיא זירעקענע לייכטער און האט גרייסן
אן צונדען דיא ליכט . פקענט ער זיי זיי אזו זייקט איר

מעשה מהארי הקדוש

צו וועט איר זיין אין רוסען צו ווילט איר זע
אונשווייניג אין געזעלט. ואן זיי מיר ווילן זיין אונשווייניג
ואנט ער ווילט יא איר פאנוואלע איר איר זאלט זיין
אונשווייניג. נאר באפן איינר זאל שפין איר איר זייט
סיער איר דער אנדערער פון דער אנדערער זייט מער
און איר זאלט שפין ווי (אקנים דוסים) שמומע שפיער
וואס איר וועט זען אדער הערן זאלט איר גיט ווינקען
איר צום אנדערן. קיין דעם זאלט איר גיט פון איר און
איר וועט שטר זיין איר דא רייד וועט איר פון זאגען
גיט ארום קעבייניג. דא צוויי מענטשן האבן איר זיך
פאקד גווען וואס ער האט זיך אונטער איר זיך
אנדער גישטעלט איר ווערע עטער. און וויא ער האט
זי געזיכען און שווייגן שטיל מיט דא אונטן זען זיי וואס
ער טוט. ער האט געטון די פאפירען וואס דא מענטשן
האבן געבראכט און האט זיי צו זיינע איר דעם מיט
און ארין איר ער ארום געזאגען איבער דעם געזעלט אהן
און אהער. מען האט געזען אז ער איז גיט איר דעם
עולם. אין דעם הערן זיי ווי דער ר' זעק וילהה. ואנט
ברוך הבא ר' אליעזר. נא זייט רופט זיך צו גויף. עס
גווערעט עטליכע טוט הערען זיי ווי. ער ואנט ברוך הבא
ר' אברהם. ברוך הבא ר' זעק. ברוך הבא ר' יעקב.
ר' משה. ר' אהרן. ר' יוסף. ר' דוד. און ואנט אברהם
בראש. זעק בנוד. זעק בנתים. ער האט זיך אלע
פועצט. און ווי עס געהער. און האט זיך גישטעלט אין
אוינגלע. עטליכע טוט ארום הערען זיך ארום זיך
דעם מיט אפער וויא זען קיינעם גיט און הערען זיין
דיבור

מעשה מהארי הקדוש

דיבור גיט נאר אים. און זיינע דיבורים הערן זיך און
זען. איר עס זעמעט זיך די האר אין קאפ פון פחד
אונט מורא. דער נאך זייט ער צו דעם מיט פון זיין
און הייבט אן מענען זיי הערט זיך האט אין דך זעלט
איבער סדרי ואסער וואס זיך האבן צו געטון די עשרת
אלפים בפר בסף ביא הסן. זאל זיינע אונזעלס יהודים
אויס געבראכט זען. און זעהט דא רייד וואס מען
שרייבט. אדרבא וואס איר און דעכט און און פאפט
איר די וואך. מסה נפשה האבן זיי צו געטון דאס געלט לאון
זיי זיינע דאס אפ געבן. און איר צו דיק געזאגן וואך
זיין אים. ביא דעם מיט איר זיינער גווערען ארום.
דער נאך הערען זיי וויא ער זאגט נא גיט רופט זיך.
אין דעם הערן זיך וויא ער זאגט ברוך הבא ר' מרדכי
סקאצקוסט אסער. און ער איז צו געזאגן זיינער גיט
זייט פון דעם מיט און מענעם. זעהט וואס איר האט
געזאגט או איבער זיך דא פון פראן הערן אלץ אלץ אלץ
יהודים. מסה נפשה איר האט געטון גיט אפ. אדער
גיט אין עצה או די יהודים זאלן געזען זען פון גירוש
און הריגה. און איר גוואן שטיק און האט זיך גישטעלט
איר זיין ארם. ביא דעם מיט איר רוישען. אין דעם
זעהן זיך און עס שטייט אין מיטען געזעלט אבעסיר
אוינגענס און אפענע ליגט נאקעטער הייט און שלאפט.
און בארד הערן זיי דך קלעפ וואס מען זאגט דעם
מענטשן און ער שרייט אז דס קול זייט גיט אין הימר.
מען האט עטליכע טוט אפ גישטען איר גיט געבליבן דס
בעסיל מיט דעם מענטשן דך נאך הערן זיי גיט גוונד ר'

מעשה מהארץ הקדוש

אברהם . ימים נזכר ר' יצחק . ר' יעקב . ר' משה . ר'
אשר . ר' יוסף . ר' דוד . ר' מרדכי . און ימים נזכר
אשר . ר' צווי מעשיו ועין גיבליבן אן פה נאר צו פארן
צו דער ערד . זאגט ער צו זיי יעצט ימים איה ארום .
זיי ועין ארום גינאנגן און האבן זיך גליינט איה דעם גרא
און האפען לופט . און ער דאווינט מעריב . נאך פערט
ימים ער ארום צו זיי און פרענט בייא זיי המ איר עפס
צו עסן און טרונגן זאגן זיי ניין . זאגט ער לאו אינד
גון צום שווער וועט דער שווער איה געבן . ווארום מיר
וועלן גוט גיך אוועק פארן פון דאנען . זאגט איינער פון
די צוויי מענישן מיר ווייסען אבר גוט ווי צו גיין ווארום
זייא זען דאס פארן אן אוועג . זאגט ער אס ימים אוועק
גידיק צום שווערס שטוב וועט איר אן קלאפן וועט מען
איה עפונען . וועט מען איה אנגעבן הארמט איה
עסקיכע מען . דער מענטש און גינאנגען און אז אן
עסקיכע טוט אן נקופן צום שווערס שטוב . און האט
אן גקלאפט האט מען אים געפונען . דער גביר פרענט
וואס הערט זיך ער וויל גוט ענפערן וויל דא זאך . אז
נאך גוט גקאמפט . אין קורצען מען המ אים אגינגעבן
הארמט עסן און טרונגען . און ער אז צו ריך נקומען
מיט דעם שמעצקלע . זיי האבן זיך דער טויקס און
האבן זיך גליינט שלאפן . נאכר זייא לאן דא שמיין .
דער שר שמיים איה אין דער פריא . שיקט רופען זינגע
וועצים און תכמים און דר ציוקט זיי אן היינטגע נאכט
האט מען אים צו גומען מיט זיין בעטיל און מען האט
אים גישלאגן . די וועצים פאטראכטן און זאגען מען דארף

היינטיגע

מעשה מהארץ הקדוש

היינטיגע נאכט פאפעלען די וואך . זייא פיל פאלדאמען
זענן געכטן גישפאנען זאל מען היינט שמעלן צוויי פאל
און פיל . און אן שטוב זאלן איה שמיין צוויי עקצעט
און מען זאל גוט אכטיג זעבן פאכר וועט עמיצע קופן
צו געפן זאל מען גוט לאוין . מען זאל האפען מיט דא
ענדען ווער עס וועט וועלן אים צו געפן . דעם שר
גיפעלט דא עצה . און אז נוען פון תולת זינגה אן
האט מען גמאפעלט די וואך :

וידר בליחה עם איו נקומען בייא נאכט . האט דער ר' י'
ז'ל חוידע גימפועט און זיי געכטן . און די צוויי
מענישן פארן זיך חוידע גישפעלט איה זייערע ערסר .
און אלעיער עבד אברהם האט חוידע צו גוף טרופן דא
זיבען ליים ווס איבען זענן גיפעלד . און מרדכי ואסתר .
און ער הענטע חוידע אלץ און זיי געכטן . אין מיטען
פרענט מען אריין אפעסיר מיט אפענשן און מען שלאגט
אים . און זיי העבן דס גישריי . עם ימים ער לב השמים .
און ער אז גוט גיבליבן . זיי זענן חוידר ארום גינאנגען
און האבן זיך דער טויקס זייערע הערצן . דער שררה
שמיים איה אין דער פריא אינ דופט דא וועצים און
דייסט זיי איה הענגען . זייל זייא האבן אשעכטע עצה
גיגעבן מען האט זיי גהאנגן . און מען שיקט רופן אנהיי
וועצים תכמים און פרענט זיי וואס טוט מען דער צו .
מען האט מ'ה היינטיגע נאכט חוידער גומען . און מען
האט מ'ה נאך בעסר גישלאגן . און ווייזט זיי דא צייבן
דאסאן . זאגן זיי מען זאל און טאן די וואך זאל פאכע
זיי גמאפעלט נאר אינעווייניג זאל שמיין עקצעט און זיי
אימליכן

מעשה מהארץ הקדוש

אִשְׁמְלִיךָ פִּיכֶל מִן בָּעַם וְאֵל אֶלְצִמְטֵד צוֹ הַאֲלֹפִין • צוֹ
בִּיָּא אִשְׁמְלִיךָ אֲבָר בִּיָּא דִּי הַעֲנַם אֵת בִּיָּא דִּי פִּים אֵין
בִּיָּא דַעַם קַאֵפּ וְאִן אֲלֵן עֲלֻצְטֵע צוֹ הַאֲלֹפִין • אֵת אֵין
נִוְעֵן מִן תַּחֲתָה הַלִּיקָה אֵן • הָאֵם מִן אֲנִיְהוּבֵן צוֹ
סְפָרוּיֵן דִּי • וְנֹאֵךְ אֲבָר דָּאֵם הָם אֵין גִּים הַאֲלֹפִין • עַם
אֵין נִקְוֵן הָאֵם דְּרִיטֵע נֹאכְט הָאֵם מִן ווִירְדֵר אֵין נִסְאָכְט
אֵין נִצְעֵלֵם אֵין מִן הָאֵם אִים ווִירְדֵר גִּישְׁלָאָן • עַד אֵין
אֵין גִּישְׁטָאָן אֵין דַּעַר פְּרִיא עַד הִיִּסֵּם דִּי יַעֲצִים ווִירְדֵר
הַעֲנֵן • אֵין רֹפֵם ווִירְדֵר אַנְדֵּרֵע יַעֲצִים זֵי הָאֲבָן אִים מִן
אַנְדֵּרֵש גַעֲפֵרֵם • אַזִּינֵי הַשֵּׁר עֵרֵן זַעֲחֵסֵו אֵן דֵם אֵין
גִּים מִין מַעֲשִׂילִבֵע וְאֵן אֵן מִן הָאֵלֵם צוֹ אַעֲנֵשׁוּ בִּי אֵל
אִיבְרִים אֵין • דַּעַם בַּעֲמִיל • אֵין אֵין נִסְאָפֵלְטֵע וְנֹאֵךְ
אֵין מִן נַעֲמֵם דַּעַם מַעֲנֵשׁוּ אִרוּם מִן דִּיא הַעֲנֵם • זַעֲחֵם
מִן דָּאֵךְ אִרוּם אֵן דֵם אֵין נֹאֵךְ אֲנֹאֵם זַאֵךְ • לְכֹן קִאָן מִד
דִּיר מִין אַנְדֵּרֵע עֲצָה נַעֲבֵן נֹאֵךְ דִּי וְנֹאֵךְ זַאֵךְ דִּין אֵין ווִירְדֵר
נַעֲבֵן • אֵין מִן וְאֵךְ דִּי ווִירְדֵר צוֹ הַאֲלֹפִין בִּיָּא אֵלֵע
אֲבָרִים אֵין בִּי דַעַם בַּעֲמִיל • נֹאֵךְ מֹאֲסֵר וועם מִן דִּי
ווִירְדֵר נַעֲמֵן וְאֵלְסֵמוּ פִּרְעֵן פִּאֵר וּם שְׁלֹאָנֵם מִן דִּי וועם
מִן דָּאֵךְ דִּיר זַאֵן • אֵין דֵן בּוֹסֵם דָּאֵךְ אֵיִשֵּׁר וועם ווִירְדֵר
וּם צוֹ עַנְפִּין • אֵין מִן וועם דִּי אֵין הַעֲרֵן שְׁלֹאָן •
כִּי הָיָה מִן הָאֵם בִּי נֹאכְט צוֹ נַעֲמֵן מִן דֵם בַּעֲמִיל •
אֵין מִן הָאֵם אִים אֲנִיְהוּבֵן צוֹ שְׁלֹאָן • הָאֵם עַד דִּי
דִּיר מֹאֲסֵר אֵן דִּיר עֲצָה מִן דִּי יַעֲצִים • פִּרְעֵנֵם עַד פִּרְ וּם
שְׁלֹאָנֵם אֵין מִן עַנְפֵּרֵם דִּיר יַעֲחֵק זֵיִר פִּר וּם הִיִּסְמוּ
וְנֹאֵךְ אֵין גַּעֲבֵן עֲשִׂרֵת אֲלֵפִים כִּפֵּר כִּסֵּף) וּם מִדְּבִי וְאֵסְתֵר
דָּאָבָן צוֹ גִּיּוֹן • קֹאֲנִסְמוּ אִרוּם גַּעֲבֵן אֲפִרְאוּע מִן ווִירְדֵרֵע

אותיות

מעשה מהארץ הקדוש

יִם
אֲתוּרֵת אֵן דֵן הָאֵם שׁוֹן מִקְבֵּל נִוְעֵן אֵין מִן טוֹב • זַבֵּאֵם
לֹא • וועם מִן דִּיךְ אֵין אֵלֵע נַעֲכֵם מִסְשֵׁעֵן וועם גִּים
שְׁמֵאֲבָן נֹאֵךְ מִן וועם דִּיךְ אֵלֵע נֹאכְט מִסְשֵׁעֵן • וְנֹאכְט דִּיר
שֵׁר ווִי קִאָן אֵין אֵיִךְ גַּעֲבֵן דִּיר פִּרְאוּע אֵין אֵין הָאֵם דִּיא גִּים
מִן מִשְׁעֵל מִן דִּיא אֲתוּרֵת מִן דִּיר חֲתִימָה • עַנְפֵּרֵם
עַד דִּיר זֵל אֲבִיא הָאֵם ווִירְדֵר וועם מִן דִּיר אֲלוּזֵן
בַּעֲנֵן וְנֹאכְט עַד זֵיא • מִן דֵם אִים ווִירְדֵר מִן מִשְׁעֵל
מִן דִּיר אֵלֵע וְאֵין וּם עַד הָם נִרְאוּפֵם דִּיר צוֹ אֵין הָאֵם
וְנֹאֵךְ אֵין נַעֲכֵם אֵין דֵם אֵין דַּעַם נַעֲעֵלֵם אֵין אֵין נִסְמֵעֵלֵם
דִּיר פִּרְאוּע מִן חֲתִימָה הַשֵּׁר אֵין הָאֵם אִרוּם גַּעֲבֵן אֵן עַד
דֵם שׁוֹן מִקְבֵּל נִוְעֵן דִּיר עֲשִׂרֵת אֲלֵפִים כִּפֵּר כִּסֵּף עַד פִּרְוּמָה
אֲזֵרֵת • הָם מִן אִים צוֹ דִיךְ גִּישְׁטָאָן • הָאֵם זֵל הָם וְנֹאֵךְ
אֵין נַעֲנִיֵם מִסְשֵׁעֵן אֲלֵפִין אֵין מִן מִדְּבִי וְאֵסְתֵר •
אֵין דִּיר צוּרִי מַעֲנֵשׁוּ עֵרֵן אִרוּם גִּישְׁטָאָן אֵין הָאֲבָן וְנֹאֵךְ גִּישְׁטָאָן
אֵין דַּעַם בִּרְזָא אֵין רֹוֹן • פִּרְ מֹאֵן דִּירֵם עַד זֵי אֵין נַעֲעֵלֵם
אֵין אֵין אֵין גִּים זֵיִר אֵין פִּרְאוּע אֵין זַאֵן ווִירְדֵר אֵין אֵין ווִירְדֵר
וְאֵין דִּיר פִּרְאוּע הִיִּסֵּם ווִירְדֵר אֵין • וואָרוֹם צוּרִי מֹאֵל מֹאֲכֵם
מִן גִּים אֵין וְאֵךְ • נֹאֵךְ עַם וועם קִיָּן אֲשֵׁרִיסִיל יֹאֵךְ פִּרְ דִּיר
צִיִּים וועם דַּעַר שֵׁר אֲרִיִן לִיקֵטֵן אֵין פִּאֲפִיר אֵין מִן וְאֵל
אִים בַּעֲנֵן דֵם גַּעֲלֵר • וְאֵלֵם אֵין אֵין שְׁרִיבֵן מִד וועֵן דִּיר
נִוִּים צוֹם סְרָאֵךְ בַּעֲנֵן • אֵין צִיִּים יֹאֵךְ וְאֵלֵם אֵין אֵין קִיָּן
אֵין דַּעַם שֵׁר שְׁמֵאֵם פִּתְקֵם צוֹם לַעֲצֵן מֹאֵן • אֵין אֵין עַד
וועם אֵין פִּרְעֵן ווִי אֵין דֵם גַּעֲלֵר • וְאֵלֵם אֵין אִים ווִירְדֵר דִּיר
פִּרְאוּע • אֵין הָם גִּישְׁטָאָן דִּיר אֵלֵע פִּלִּים פִּרְ גַּעֲמֵן אֵין אֵין פִּתְן
צוֹ וְנֹאֵךְ אֵין שְׁמוֹבֵל אֲרִיִן • אֵין עֵרֵן אֲוִוְעֵךְ נִפְאָרֵן אֲזִיִּים • דִּיר
שֵׁר אֵין אֵין גִּישְׁטָאָן אֵין דַּעַר פְּרִיא אֵין רֹוֹפֵם דִּיא יַעֲצִים

את

הויזיקעל אליין

איינע שיינע אונד זוארע זענען וואס האט
 זיך געשראפן אין דער שטאט אליון פאר זוארע
 פנף און צוואנציג . עם איז דער פון צו לערנן
 מיט און דורך ארץ . און וויא ערשערען זאלן
 זייערע קינדער ערציהען . מיר האבן דאס
 מעסיק געווען פון דער רייזע בעשרייבונג פון
 ד' שלמה פריקער פון האנאווער . וואס האט
 געשריבן אין יענער צייט דורך דזע לענדער .
 ער האט זעלבסט דאס געוועזן און האט
 עם דריבט בעשרייבען :

זוארשא

ברפוס ר' גרשון זר פסח לעבענזואון נ"י
 שנת תרס"ד לפ"ק

Хайцекель Алсиль
 т. е. Самъ Хайцекель.
 Варшава 1864
 Въ Типографіи П. Лебензона.

מעשה מהארזי הקדוש

און ווען גרוסע שטינעס און דר ציילט זיי אן מען האט
 אים געטון ביי נאכט און מען האט אים אן גיידן צו שלאגן .
 האב איר זיי געשרעט פון וואס שטאמט מען זיך האט מען
 מיר גענערט זאך איר גרענק גוט וואס . נאר דא ווייס איר
 אז מען וועט מיר שוין נישט זאלן . די צוויי מענישן זענן
 גיפן אהיים לשלום און האבן דיא פראווע אפ גייען צו
 דעם צדיק הרוד . אז ער זאל דיא באהאלטן . צו דר
 פערטל יאר איז אן גיפן פון דעם שר צו די צוויי מענטשן
 אז זיי זאלן אים פרעגן דא געלט . האבן זיי אפ גישריבן אן
 פונקט צום פראק וועלן זיי אריין ברענגן דאס גאנצע געלט
 עם איז גיפן צום מיר יאר זען די אייניגע צוויי מענטשן
 גיפן מיט ד' פראווע צום שר . אז ער האט זיי דר זען און
 ער גווארן מלא שמחה . און געטט זיי צו איר דעם גרעסן
 אויפן . דר נאך טוט ער זיי אפגען מיט און דאס געלט האבן
 זיי ארום געטון די פראווע און ווייזן אים . דענאכט האט
 ער דא דר מאנט און זאגט אהיי דר פון מעסיק גישריבן
 נא . אז עם איז ווא אזו האט ער זיי זייער שוין גידיאנט .
 און האט זיי גאנראוואקעט מיט געלט . אין דר גאנצן מדינה
 האט ער גיגען פתות (ג'ר המלך) . און האט גטאן מכות
 צו יהודים כל זמן ער האט געקענט . און זאל גאט זאגן צו
 אינו נסים גמלאות . און ישועות גמלות . און דר נאך
 ציך זאל צו אינו קיפן בסקרה בימינו . אמן מלך :

ענדע